

τὴν ὁποίαν ἐφάπτεται τοῦ τοίχου δωματίου. Ἐπ' αὐτῆς τοποθετοῦνται κομψοτεχνήματα, ἀνθοδοχεῖα κ.τ.τ. Συνών. *γιοτσοῦλα, κορσόλα*.

γιοτσιάζω ἐνιαχ. γιοτσασμένος Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοτσοῦ (I)*.

Εἰς τὴν μετοχ., προληπτικῶς, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον καταρώμεθα νὰ πάθῃ ἀποπληξίαν: *Γιοτσασμένο!* (ἀρὰ μητρὸς πρὸς ἀτακτοῦν, μὴ ὑπάκουον τέκνον τῆς· ποὺ νὰ πάθῃς ἀποπληξίαν· μετὰ τινος ἐλαφρᾶς ἐπιτιμήσεως).

γιοτσόγλυκο τό, Βιθυν. Ζάκ. Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὗς. *γιοτσοῦ (I)* καὶ *γλυκό*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γλυκό*.

Γιοτσοῦ (I), τὸ ὅπ. βλ.

γιοτσοῦλα ἡ, Ζάκ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *giossola*, ὑποκορ. τοῦ *giossa*.

Γιοτσοῦ (II), τὸ ὅπ. βλ.

γιοῦ ἐπιφών. Θάσ. (Θεολόγ. κ.ά.) Θράκ. (Ἐπιβάτ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Ρόδ. Σκυρ. *Ιγιού* Θάσ. *Ιού* Θεσσ. (Βόλ.) Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.)

Λέξις πεποιημένη.

Ἐπιφών. ἐκφράζον **1)** Λύπην, θυμωσμον Θάσ. (Θεολόγ. κ.ά.) Θεσσ. (Βόλ.) Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.): *Ἰγιού! καρτήθηκα λόρτος!* (ὦ, ἐκρατήθηκα ὀλόρθος!) Θάσ. **2)** Ἐπιτίμησιν, ἀποδοκιμασίαν Σκυρ. **3)** Ἀπλὴν κραυγὴν πρὸς ἀποπομπὴν προσώπου ἢ ἀποδιώξιν ἱερακος Ρόδ. **4)** Ἀπάντησιν καλουμένου πρὸς δῆλωσιν τῆς παρουσίας του καὶ προσδιορισμὸν τοῦ σημείου ὅπου εὐρίσκεται Θράκ. (Ἐπιβάτ.)

γιουβαρλαεύω Πόντ. (Χαλδ.) *γβαρλαεύω* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a m a k* = κυλίω.

Κυλίω, κατρακυλῶ.

γιουβαρλάκι τό, κοιν. γιουβαρλάκ' βορ. ιδιώμ. γιουβαρλάκι Προπ. (Πάνορμ.) κ.ά. γιουβαρλάκ' ἐνιαχ. βορ. ἰδιωμ. γιουβαρλάκι Καππ. (Φάρασ.) γιουβαρλάκ' Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. κ.ά.) γιουβαρλάκι Θράκ. (Μέτρ.) Πάρ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Βλάστ. 277 γιουβαρλάτσι Σκυρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a k* = στρογγύλος, σφαῖρα.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., εἶδος φαγητοῦ ἀποτελουμένου ἀπὸ μικρὰς στρογγύλας σφαίρας ἐκ κρέατος λεπτοκομμένου (κιμᾶ) μετὰ καρυκευμάτων, αἱ ὁποῖαι βράζονται μὲ βούτυρον ἢ ἔλαιον καὶ ἀβγολέμονον κοιν.: *Σήμερα ἔχομε γιουβαρλάκια κοιν.* Ὁ παραμάρτυρας τοὺς ἐσύστησε τὰ γιουβαρλάκια του Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 201. **β)** Εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ἔντερα γεμιστὰ μὲ κιμᾶ Χίος (Βροντ.) **2)** Πᾶν μικρὸν ἀντικείμενον σφαιρικοῦ σχήματος Κρήτ. **3)** Κυλινδρικὸν ὄργανον ἐκ λίθου, διαστάσεων 0,50×0,20 μ., διὰ τοῦ ὁποίου στρώνουν καὶ συμπιέζουν τὸ χῶμα δώματος οἰκίας διὰ νὰ στερεοποιηθῇ καὶ καταστῇ ἀδιάβροχον Θράκ. (Μέτρ.) Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. κ.ά.): *Μουσκέυαμ' τὸ χῶμα καὶ τὸ πάταγαμ' μὲ τὸ γιουβαρλάκι Μέτρ. Μὴ δού γιουβαρλάκ' πάτηγαμ' δού χῶμα Μισθ. Κύλαναν τὸ γιουβαρλάκ' σὸ δῶμα Ἀνακ.*

γιουβαρλακίζω ἐνιαχ. γιουβαρλακίζου Θράκ. (Διδυμότ.) Ἀόρ. γιουβαρλάκισα Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιουβαρλάκι*.

Γιουβαρλαντίζω, τὸ ὅπ. βλ.

γιουβαρλαντίζω ἐνιαχ. γιουβαρλαντίζου Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιουβαρλαντίζω Μεγίστ. γιουβαρλαντῶ Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a m a k* = κυλίω.

Κυλίω κατὰ γῆς ἐνθ' ἄν.: *Γιουβαρλάνταναν ἐκεῖ τὸ μέγα τὸ πέτρα, τέρ' τὸ λείδκαν, τρόσ' τὸ λείδκαν* (=κυλοῦσαν ἐκεῖνη τὴν μεγάλη πέτρα, πέτρα τὴν ἔλεγαν, τροχὸ τὴν ἔλεγαν) Φλογ.

γιούδι τό, Κύπρ. γιούδι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦς* κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Θωπευτ., ὁ μικρὸς υἱός: Ἄσμ.

Νανά, νανά τὸ γιούδιμ-μου

τσαὶ τὸ παλληκαροῦδιμ-μου

(ἐκ βαυκαλ.) Συνών. *γιοκάς, γιοῦλης*.

γιούζμπασης ὁ, Ἡπ. Θράκ. (Τσόρλ.) γιούζμπασης Κρήτ. γιούμπασης Κρήτ. γιούζμπαχης Α. Κρήτ. γιούσπαχης Ρόδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y ü z b a ş i* = λοχχός.

Ἐκκτόνταρχος, διοικητὴς μικροῦ σώματος, λοχχός ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κι ὅς' ἀποτίσ' ὁ Βαγιωνῆς παίζει τὸ ματιλί
καὶ σκότωσ' ἓνα γιούμπαση κ' ἦτον ἀπὸ τὴ Σμύρνη
(ματιλί = πιθαν. ἀντὶ μαρτί, εἶδος ὅπλου) Κρήτ.

Καὶ πολεμᾶ σὰν γίγαντας, σὰν ἄξιο παλληκᾶρι,
γιὰ μᾶς ἐγένε γιούσπαχης, σὲ λίω κουμαντᾶρης
Ρόδ.

γιουκάκος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* ὑποκοριστικῶς.

Μικρὸς *γιοῦκος I*, τὸ ὅπ. βλ.: *Εἶχε κάτι γιουκάκους ἐκεῖ, δὴν-τρία σκουτιὰ ὁ καθένας.*

γιούκαρος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* καὶ τῆς μεγεθ. κατὰλ. - *αρος*.

Μεγάλος *γιοῦκος I*, τὸ ὅπ. βλ.: *Ἀ, ρέ, θυμᾶμαι ἄνα γιούκαρο ποὺ εἶχε καὶ κεῖν' τὸ κορίτσι, ἀλλὰ δὲ χάριζε τίποτα.*

γιούκερι τό, ἀμάρτ. γιούκερ' Ἀθην. (Πλάκ. κ.ά.) γιούκιρ' Θράκ. (Φιλιππούπ.) Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν Τουρκ. οὗς. *y ü k* = ἐρμᾶριον καὶ *y e r* = θέση.

Γιοῦκος I, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Βγάλ' τὰ στρώματα ἀπ' τοῦ γιούκιρ' Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)*

γιουκιά ἡ, Θράκ. (Κασταν. Σάκκ. Σηλυβρ. Τσανδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. - *ιά*, διὰ τὴν ὅπ. βλ. - *εἰς* Γ. Χατζιδ., MNE 2, 253 κ. ἑξ.

Ποσότης κλινωσκεπασμάτων καὶ κλινωστρωμάτων ἐπιμελῶς διπλωμένων, ἐστοιβαγμένων εἰς *γιοῦκον*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Τὰ κουρίτσια θὰ σιάξουνι τὴ γιουκιά, θὰ βάλ'νι τρεῖς μιντέρεις φαντές ἄσπρις μὲ γαλάζιου, τοῦ κιλίμ', τρία στρώματα Κασταν.*

γιουκιάζω Εὐβ. (Γαλτσ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Κυνοῦρ. Φιγὰλ. κ.ά.) γιουκιάζου Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) γιουκάζω Πελοπν. (Κερπιν.) γικιάζω Θράκ. (Ἀλμ. Μάλγαρ.) γικιάζου Στερελλ. (Αἰτωλ. Περίστ.) δονκιάζω Θράκ. (Σαμακλόβ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γῖκος* καὶ *γιοῦκι*.

Τεκτοποιῶ τὰ κλινοσκεπάσματα καὶ κλινοστρώματα εἰς τὸν *γιοῦκον*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Γιουκιάσαμε* τὰ προικιά, *γιὰ* νὰ φαίνωνται ὅλα Πελοπν. (Κυνουρ.) Θὰ *γιουκιάσω* τὰ ροῦχα μου Πελοπν. (Δίβρ.) *Γικιάζου* τὰ προικιά μ' μὴν τὰ φάη οὐ σκόρους Στερελλ. (Περίστ.) *Ταχιά* θὰ *γιουκιάσουμι* τὰ προικιά τ'ς Φώτως Εὔβ. (Ἄκρ.) *Ἐλα* νὰ με βοηθήσ'ς νὰ *γιουκιάσουμι* Εὔβ. (Ψαχν.) *Ἐχουν* τὰ προικιάτικα ροῦχα 'ς τοῦ γίκου *γικιασμένα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τὰ* προικιά ἀπούφι εἶνι *γιουκιασμένα* Εὔβ. (Ἀγία Ἄνν.) *Γικιάζεται* ἡ προῖκα τῆς νύφης Θράκ. (Ἄλμ.)

γιούκισμα τό, Εὔβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Κυνουρ. Φιγάλ. κ.ά.) *γίκισμα* Στερελλ. (Αἰτωλ. Περίστ.) *γίκισμα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *δούκισμα* Θράκ. (Σαμακόβ.) *διούκισμα* Πελοπν.

Ἐκ τοῦ ρ. *γιουκιάζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γικιάζω*.

Τὸ μετ' ἐπιμελείας διπλωμα τῶν κλινοσκεπασμάτων καὶ κλινοστρωμάτων καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς *γιοῦκον*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Ἐχω* νὰ *κάνω* *γιούκισμα* τοῦ χοντρικῶνε (μαλλίνων κλινοσκεπασμάτων) Πελοπν. (Δίβρ.) *Καλὸ* *δούκισμα* ἔκανες τώρα Θράκ. (Σαμακόβ. β) Τοποθέτησις τῆς προίκας τῆς κόρης εἰς *γιοῦκον* Στερελλ. (Περίστ.): *Βαριούμι* τοῦ *γίκισμα* *κάθι* μέρα.

γιουκίζω ἐνιχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος*.

Γιουκιάζω, τὸ ὅπ. βλ.

γιοῦκος ὁ, πολλαχ. *γιοῦκους* βόρ. ἰδιώμ. *γιοῦχος* Πόρ. *γίκος* Ἡπ. (Ἀγία Κυριακ. Δίβρ. Δωδών. Ἑλληνικ. Ζαγόρ. Θεσπρωτ. Κοκκιν. Πάργ. Πρέβ. Σούλ. κ.ά.) Θράκ. (Αἰν.) Λευκ. Στερελλ. (Ἀγρίν. Ἀνάληψ. Δεσφ. Λαφύστ. Λεβιάδ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φτελ.) — Σ. Γρανίτσ., *Ἀγρια καὶ ἡμερ.*, 51 *γίκους* Βιθυν. (Πιστικοχ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Δομοκ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Ἑλληνοχώρ. Καρωτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀσπρόφυργ. Ἀχυρ. Γαλαξ. Γραν. Εὐρυταν. Καρυά Παρνασσ. Περίστ. Σπάρτ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.) ἴκος Ἰθάκ. Λευκ. (Φτερν.) — Α. Βαλαωρ., *Ἔργα*, 3, 360. Οὐδ. *γιοῦκο* Πελοπν. (Μεγαλόπ.) *γιούκι* Βιθυν. (Παλλαδάρ.) Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ. Ριζοβ.) Θράκ. (Ἄλμ. Μάλγαρ. Μέτρ. Σαρεκκλ. Σιρέντζ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Καστορ.) — Λεξ. Γαζ. *γιούκιν* Πόντ. (Κερασ.) *γιούκ'* Βιθυν. Θράκ. (Ἄλμ. Ἐπιβάτ. Μέτρ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σκόπ. Τσακίλ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Κύζ. Μηχαν. Πάνορμ.) Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y ük* = φορτίον, μέγα ἐρμάριον. Ἡ λ. καὶ ἐν ἐγγρ. τοῦ 1825 ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὸ ὅπ. βλ. Γ. Πετροπ., Κῶδιξ Π. Πούλου, 368, 6: «Ἐπούλησεν... ὁσπιτοκάθησιν... περιέχουσιν ἀνωγομάγειρον με... *γιοῦκον*». Ἡ διττὴ ἐκφορὰ τῶν τύπων διὰ τῶν *γιοῦ-* καὶ *γι-* ὀφείλεται εἰς τὴν δυσχέρειαν τῆς Ἑλληνικῆς νὰ ἀποδώσῃ τὸν Τουρκ. φθόγγον *ü*.

1) Μέγα, δίφυλλον συνήθως, ἐρμάριον, ξύλινον ἢ ἐντοιχισμένον, εἰς τὸ ὁποῖον στοιβάσσονται ἐπιμελῶς τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου κλινοσκεπάσματα, κλινοστρωματὰ κ.τ.τ., σπανιώτερον δὲ τοποθετοῦνται οἰκιακὰ σκεύη ἢ ἀναρτῶνται ἐνδύματα Βιθυν. (Παλλαδάρ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Ἐπιβάτ. Σιρέντζ. Σκόπ.) Σαμοθρ. — Λεξ. Γαζ.: *Τὸ* *φουστάνι* μ' *κρέμεται* *μέσ'* 'ς τὸ *γιούκ'* Ἐπιβάτ. *Ἐκρυψε* τὸν ἀγαπη-

τικό της *μέσ'* 'ς τὸν *γίκο* Ἀδριανούπ. Συνών. *μεσάντρα*. 2) Σωρὸς κλινοσκεπασμάτων καὶ κλινοστρωμάτων ἐπιμελῶς διπλωμένων καὶ τοποθετημένων ἐπαλλήλως εἰς σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου πολλαχ.: *Φέρε* ἀπὸ τὸ *γιοῦκο* τὸ *πάπλωμα* πολλαχ. *Σκέπας'* τὸ *γιοῦκο*, νὰ μὴ *σκοινίζου*ναι τὰ ροῦχα Εὔβ. (Αἰδηψ.) *Ἐβγαλὶς* τοῦ *προσκέφαλου* *κὶ* τὸν *ἔρξ'* τοῦ *γίκου* Στερελλ. (Φθιώτ.) Οὐ *γίκους* τ'ς Κονστάντους οὔλου *ἀνιβαίν'*, *γιατὶ* *ἰτοιμάζ'* τὰ *προικιά* τ'ς, ἀφοῦ θὰ *παντριφτῇ* τοῦ *καλονκαίρ'* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Ἀρχεψαν* νὰ *στολίζον* τὴ *βροῖκα* καὶ νὰ *σιάζον* τὰ *γιούκια* Θράκ. (Σαρεκκλ. κ.ά.) *Γκρέμ'* *σι* οὔλου τοῦ *γίκου* *γιὰ* νὰ *μᾶς* *στρώσ'* *κὶ* νὰ *μᾶς* *σκιπᾶσ'* Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Εἶδαμε* καὶ τὸ *γιοῦκ'* τσ', *γ-οῦλο γ-οῦλο* ἓνα *πάπλωμα* κ' ἓνας *σιλτές* (=στρώμα) Θράκ. (Τσακίλ.) *Δυὸ γίκ'* *σκιπᾶσματα* *ἔχ'* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *Δέν* *ἔχ'* *γίκου* ἢ *τσούπα* μ' Στερελλ. (Περίστ.) Οὐ *νοννὸς* τῇ *Μαριῶς* τῇ *κόλλησε* ἓνα *φλορὶ* 'ς τὸ *γιοῦκο* τσ' Εὔβ. (Ψαχν.) *Ἐχ'* ἓνα *γίκο* *προικιά* ὥς τὸ *ταβάν'* Λευκ. Ἡ *νυφίτσα* *ἀναποδογυρίζει* τοὺς *γίκους* καὶ *πριονίζει* τὰ *ὑφάσματα* Σ. Γρανίτσ., *Ἀγρια καὶ ἡμερ.*, 51 || Παροιμ. *Ἀλλάξε* τὸ *γιοῦκο* *τον* (ἦλθε εἰς δεύτερον γάμον) Πελοπν. (Τρίκκ.) Ἡ *παροιμ.* εἰς *παραλλαγ.* καὶ *ἀλλαχοῦ*. Ἡ *κόρη* 'ς τὴν *κούμια* *κὶ* ὁ *γιοῦκος* 'ς τὸ *δοῖχο* ἢ 'ς τὸ *βαούλο* (ὅτι ἡ *προῖξ* *κόρης* *πρέπει* νὰ *ἑτοιμάζεται* ἀπὸ *πολὺ* *ἐνωρίς*, διότι ὁ *γαμβρὸς* *δύναται* νὰ *παρουσιασθῇ* *ἀνὰ* *πᾶσαν* *στιγμὴν*) Πελοπν. (Κυνουρ.) || Ποίημ.

Ἡ *ἀνέμη* *μέ* τὰ *γνέματα*, τὸ *τυλιγάδι*, ἡ *δροῦγα*, ὁ *ἴκος* *μέ* τὰ *μάλλινα* τὰ *παρδαλὰ* *διπλόρια* (μάλλινα σκεπάσματα) Α. Βαλαωρ., *Ἔργα*, 3, 360. Συνών. *στοιβή*, *τέμπλα*, *τρακάδα*, *τροχός*. β) Συνεκδ., ὁ *τόπος* ὅπου *τοποθετεῖται* ὁ *γιοῦκος*, *συνήθως* ἡ *γωνία* *δωματίου* *πολλαχ.* 3) Μέρος τῆς οἰκίας ὅπου *ἀποθηκεύουν* τὰ *σιτηρὰ* Σαμοθρ. Συνών. *ἀμπάρι* 1.

γιοουκοσέντονο τό, Πελοπν. (Γαργαλ.) *γικουσέντου* *ρου* Εὔβ. (Λιχάς)

Ἐκ τῶν οὗς. *γιοῦκος* καὶ *σεντόνι*.

Σινδόνη ὑφανθεῖσα εἰς τὸν ἀργαλειὸν χρησιμεύουσα ὡς περικάλυμμα τοῦ *γιοῦκου* ἐνθ' ἄν.: *Γιένα* *τρίφ'λλου* *μαλλ'* *νουσέντου* *του* *τόκανα* *γικουσέντου* *του* *Λιχάς*. *Τὰ* *γικουσέντουνα* *τὰ* *φκειάνουμι* *τρίφ'λλα* *αὐτόθ*.

γιοουκουντίζω ἐνιάχ. *γιοουκουντίζω* Κάσ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k i l m a k* = στενοχωροῦμαι, μελαγχολῶ.

Στενοχωροῦμαι, μελαγχολῶ: Ἄσμ.

Διαμάνδι *τσαὶ* *περλάνδι* *μου*, *τί* *ἔχεις* *τσαὶ* *γιοουκουντί-*

τσεις;

Μόνον- *γιὰ* *σένα* *τραγουδῶ* *τσαὶ* *μὴ* *βαρυκαρδίτζης*.

γιουλάκι τό, (I) Ἰων. (Σμύρν.) Κωνπλ. *ἀγιουλάκι* Α. Βαλαωρ., *Ἔργα*, 3, 4.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦλι* καὶ τῆς ὑποκορ. *καταλ.* -*άκι*.

Μικρὸ γιοῦλι ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Γιουλάκι *μου* *μέ* τὸν *ἀνθό*, | *μίλησε*, *γιὰ* *θὰ* *τρελλαθῶ* (*γιὰ* = *ἦ*) Κωνπλ. || Ποίημ.

Ἐνα *μικρὸ*, *πανόρφανο*, *ὀλόλευκο* *ἀγιουλάκι*

τὸ *μάζωξα*, *τὸ* *φύλαξα* *βαθειὰ-βαθειὰ* 'ς τὸν *κόρφο* Α. Βαλαωρ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *ζουμπουλάκι*.

γιουλάκι τό, (II) Θήρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦλης* *κατὰ* *τύπ.* ὑποκορ.

Θωπευτ., ὁ *μικρὸς* *υἱός*. Συνών. βλ. εἰς λ. *γιοῦκας*.

